

книгы печатаны и хубаво подвързаны ; нъ послѣ, тихъ
гы обзелъ панически страхъ, щото да не бы въ тия парца-
ли да ся намѣри нѣщо, кое то да хвърли подозрѣніе
връхъ Гърція и даже връхъ Св. Горж. Подъ вліяніе то
на този страхъ, отцитѣ из'еднашъ възвърнали работа-
та на другъ стрѣжъ, и тѣй скхтали древности тѣ си,
щото сега несѣкы археологъ може да ги намѣри : по-
ка никому ся не падихътъ

Сега, въ по голѣмъ тж часть отъ Св. Горскы тѣ мн-
настыры има двѣ библиотеки : открыта и скрита. Въ
първа тж пущахъ сичкы, кои то бы по желали, нъ тамъ
нѣма нищо забелѣжително : за видъ само сж избрани
няколко не годны печатаны книги и ржкописы, кои то
не струвахъ нищо, за това само за да ся отървахъ
отъ чуждо то любопытство. А въ скриты тж библио-
тека пущахъ само лица, кои сж за вѣрване, и то по-
диръ продължителны отказванія и извиненія, нъ за то-
ва пѣкъ, тука сж събраны сичкы тѣ книжевны богат-
ства на мѣнастырь тѣ. Скриты тѣ книгопазилища ся
намирхъ или въ подници, въ църковны тѣ сводове, и
тамъ, зѣдъ якы тѣ врата, въ калъ тѣ и мокрота та,
малко по малко гные старо—Византійска та ученость.
Азъ видяхъ тия скриты библиотеки, и ся почудихъ на
оная немарливость, съ коя то калугеры тѣ държатъ кни-
гы тѣ си. Едвамъ що ся отворять завѣтны тѣ врата,
и ето ты отъ тамъ духа на мухълъ, като отъ гробъ ;
вжтрѣ повечето е тъмно, и, само кога то човѣкъ ся
вглѣда, може да различи до стѣны тѣ голѣмы тѣ дуланы
и полици съ книги, а по някога просто купове отъ
книгы, нахвърлены като измѣтъ изъ кошета та. Поли-
ци тѣ покриты, съ паяжины и мжхъ. Кога то пжте-
шественникъ тѣ сѣдне и библиотекаръ тѣ начене безъ це-

археологы сж пакъ крали книги тѣ, или сж изрязвали отъ
тихъ картинкы тѣ и няком забелѣжителны мѣста отъ тек-
стъ тѣ.